

BELLPUIIG

ARTÀ

PRENSA
CORTINA

31 GENER 1987 NQ 44 - V ÈPOCA - ANY XXVIII- REVISTA QUINZENAL

sumari

* ARTÀ I ELS ARTANENCS

Joan Forteza en les seves
noçes d'or com escola de la
Parroquia.

(Planes 6 i 7)

* CLUB TERCERA EDAT

Inauguració de l'ampliació
del local per la Consellera
de Cultura del CIM, M^a An-
tonia Munar.

(Plana 3)

* CRÒNICA DE FESTES

(Plana 5)

* PLANA LITERÀRIA

(Plana 10)

* POLÍTICA LOCAL

(Planes 9 i 12)

* HISTÒRIA LOCAL

(Plana 8)

* NOTICIARI, ESPORTS XERRIM XERRAM

La biblioteca de Na Batlessa

editorial

Llibres, Cultura, Patrimoni

NOTICIES DE LA PARROQUIA

50 ANYS D'ESCOLA

En Joan Forteza Bonnin complirà el pròxim dia 2 de febrer els 50 anys dedicats a la Parròquia com escola. Davant aquest esdeveniment la Parròquia d'Artà li vol rendir un senzill homenatge al qual hi queda convidat tot el poble. Aquest homenatge d'agraïment consistirà en una missa a les 12 del diumenge dia 1 de febrer i un petit refresc després a la Casa d'Exercicis. Joan, enhorabona i no afluixis!

DATES PRIMERES COMUNIONS

Els torns de primeres comunions per aquest any quedaran així:

Dia 3 de maig a les 12 del matí a la Parròquia.

Dia 10 de maig a les 11'30 del matí al Convent.

Dia 17 de maig a les 6 del capvespre a la Parròquia.

Dia 24 de maig a les 6 del capvespre al Convent.

Una biblioteca completa i així com toca era una de les necessitats més immediates que tenia el nostre poble. Ara Na Batlessa, si el poble d'Artà ho desitja, pot començar a ser un vertader focus d'expansió cultural continuant l'esforç i el servei que -cal reconèixer-ho- ha fet i seguirà fent la Biblioteca de la Caixa. És més, si l'avantprojecte que hi ha fet del teatre va endavant, forçosament les activitats culturals del poble han d'augmentar. Un poble com el nostre no pot consentir de cap manera que el seu bagatge cultural s'estanqui o degeneri. Afortunadament, això no passa i, ara més que mai, no pot passar. Jorge Luís Borges digué en una ocasió que les biblioteques són els gimnàstics, on s'exercita la imaginació, la memòria i allò que se'n diu esperit; els llibres són les barres, les anelles, les cordes... Sens dubte Borges ho tenia ben clar i no anava gens desencaminat. I és que els llibres són un instrument de primer ordre per tal d'aconseguir un rellançament cultural. D'ells sorgeix l'esperit crític dels homes, la crítica reclama llibertat i aquesta és el seu oxigen. D'aquí que la societat amb més alt índex de lectura sigui la que més cabal imaginatiu i creatiu tengui.

Després, tot aquest bagatge s'ensenya i es divulga a les generacions venidores per tal d'estimular i continuar aquesta acció creativa. Una dinàmica cultural pot arribar inclús a generar una dinàmica econòmica. La cultura enriqueix als homes i, amb ells, als pobles. És necessari llegir, i un bon llibre ensenya a llegir i propulsa que aquesta gesta que és la lectura es repeteixi i prolongui. Actualment no es pot "passar" de tantes coses, i molt menys "passar" de la lectura; tot està en les llibres, com s'ha dit més d'una vegada.

S'ha de contribuir a incrementar el patrimoni del nostre poble. De recursos, com més va, menys en falten, i els que tenim són idonis. Ara, tan sols falta seguir-los emprant cada cop més, ajudar a millorar-los i exigir els que facin falta.

BELLPUIG

REVISTA QUINZENAL
Nº 44 V EPOCA 31 GEN.1987

REDACCIO I ADMINISTRACIO:

C. Rafel Blanes, 10,1ª ARTA

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX:

Gràfiques Llevant
Carrer Ciutat, 55. ARTA.

DIRECTOR: Rafel Umbert

CONSELL DE REDACCIO: C. Obrador, G. Bisquerra, B. Lliteras, J. Mayol, S. Massanet, A. Esteva, M. Santandreu, J. Mª Massanet, E. Piris, Mª Gelabert, J.L. Martín.

COL·LABORADORS: C. Obrador, G. Bisquerra, P. Ginard, A. Genovart, J. Cabrer, P. Vaquer, J. Cantó, A. Gili, J. Mª Massanet, E. Piris, M. Santandreu, B. Lliteras, Pere Xim.

FOTOGRAFIA: A. Torres, C. Obrador, G. Bisquerra.

ADMINISTRACIO:

G. Bisquerra, A. Esteva, B. Esteva, M. Estelrich, R. Fernández, C. Guerrero.

notícies

CLUB TERCERA EDAT

El passat dijous dia 22 de gener a l'horabaixa tingué lloc una festa al Club de la Tercera Edat.

Es tractava d'inaugurar les noves dependències i un escut representatiu del Club a la seva façana.

Per tal motiu es desplaçà la Consellera de Cultura del CIM, Sra. Mª Antònia Munar, en representació del President Albertí, el qual a darrera hora va estar indispost.

Dita Sra. que fou rebuda pel Sr. Batle i Consistori, va descobrir l'escut entre els aplaudiments dels assistents. A continuació unes parelles de l'agrupació "Escalfits i castanyetes" interpretaren una breu però vistosa ballada.

Seguidament es passà a dins l'edifici reple de socis, on la Consellera del CIM va fer un breu parlament d'encoratjament a tots els presents. També el batle digué unes paraules i en Toni Butler recità unes gloses dedicades al Club i a la personalitat visitant.

A continuació es serví a tothom un bon refresc.

BELLPUIG va estar present a l'acte i aprofità l'avinentesa per aconseguir dels directius una petita informació de la marxa del Club.

El secretari Sr. Conesa ens informà que actualment el Club compta amb 850 associats, i preguntat per si l'ampliació que s'havia feta era ja suficient per a un futur, respongué que semblava que per un rotatiu diari potser sí, ara bé, és un càlcul imprevisible ja que fa un any els socis eren només 410. També ens informà de la reforma, diguent que ara quedava obert un menjador pels socis que hi volguessin menjar. També s'ha engrandit la sala dels jocs, s'han fet serveis nous, cuina, barra del bar, etc. quedant les dependències amb més acomodo.

Parlarem també amb el

tresorer D. Pep Jaume, el qual no s'aturava d'alabar les ajudes que havien rebut continuament de l'Ajuntament: materials, morals i de tot tipus. Afegí que aquesta darrera ampliació havia estat costejada en part pel CIM i molt per l'Ajuntament. Ara la distribució queda així: Oficina, Sala de jocs, Saló-bar, Sala de vídeo i TV, cuina, menjador, serveis i un magatzem. Es de l'opinió de què amb tot això Artà té el que ha menester per a la Tercera Edat.

Enhorabona idò a la directiva del Club i a tots els seus socis.

G.B.

LA CARRETERA D'ALCÚDIA

A l'Ajuntament s'ha rebut el projecte titulat "Acondicionamiento de la C-712 de Artà al Pto. de Alcúdia PK 0,000 al PK 20,500". Aquest projecte té un pressupost de 563.244.268 pts. i contempla una modificació molt important del traçat i amplària de la carretera actual.

El nou traçat suavitzà moltíssim les corbes i fins i tot les canvia o segueix un traçat nou. Les corbes a la sortida del poble, abans del pont de Son Taiet, Na Doneta, amb la intersecció del camí de Sos Fuies, el Coll de Morell, les de la zona de Ravenna, etc. No s'assemblaran gens a ara. El canvi més espectacular serà el Coll de Morell: des de l'entrada a la gravera abandonada de Son Fortè fins a la camada de Morell queda pràcticament en línia recta.

L'amplària serà de 9 metres: 3'5 de carril i 1 de voreira, per banda. El plaç d'ex-

cució de les obres és de 24 mesos.

Ja està en marxa l'expedient d'expropiació forçosa i en el projecte hi ha una relació de propietaris on s'especifiquen els m² a expropiar.

Aquestes obres, que si va tot bé es podrien subhastar a finals d'any, no deixen de provocar una certa inquietud, especialment en dos punts.

¿Anirà tan "bé i ràpid" l'expropiació com va anar en el cas de la carretera de Capdepera? Recordem que els propietaris, tres anys després, encara només han cobrat el dipòsit previ a l'ocupació.

Si les obres impliquen la prohibició de circulació, ¿com ho faran els coloniers i, especialment, el transport escolar?

NOU MUNICIPAL

Aquests dies ha aconseguit la plaça definitiva com a Municipal d'Artà i després d'haver passat les oportunes oposicions, en Jeroni Mestre Gi-

nard que ja exercia com a tal però com interí.

Enhorabona Jeroni i que ho puguis ésser per a molts d'anys.

EXPOSICIO

Aquestes festes en SARASATE ha realitzat la seva ja tradicional exposició d'es-cultures d'acer. La inauguració fou un èxit de públic fent la presentació en Gabriel Genovart.

Enhorabona Joan. Hi ha que aprofitar el temps ara que hi ha vena. En propers números ja donarem més àmplia informació.

FAROLAS

Les faroles ja estan enceses i comencen a desmontar les velles. Pareix, però, que la inauguració oficial es farà aprofitant la de "l'hospital" (segons ens han informat).

En honor a la veritat, dona gust anar pels carrers ja que ara sí que s'hi veu bé. Artà sembla un altre poble.

Ara fa 25 anys

BELLPUIG, 8 de enero de 1961, nº 25

* La SILUETA DEL MES de este mes es poco noticiable ya que, habiendo cambiado de autor, esta vez R.G.B., éste lo hace de manera poética recordando a los creyentes el significado de las Navidades.

* En la "Editorial" se anuncia y ensalza la construcción de la recién inaugurada capilla del Centro para que "... los ancianos, enfermos e imposibilitados, pudieran tener a mano un sagrario..."

* En VOCES AUTORIZADAS, Santiago entrevista a Antonio Ginard Cantó a) Butler "... benjamín de nuestros 'glosadores'... que -según cuenta él- debutó en el año 1948 escribiendo 'S'Argument'. Entre otras cosas se le pregunta: "... ¿Cuánto tiempo te lleva componerlo? - Depende. Generalmente suelo componer varias estrofas mensuales. Sin embargo, en cierta ocasión se me encargó su composición el día 8 de enero y al día siguiente lo entregué completamente terminado". Al preguntarle qué opina de la fiesta de San Antonio, dice "... es la fiesta más simpática que se celebra en Artá..."

* De ECOS destacamos el movimiento de población del 61 que fué: Nacimientos: 77 (42 niños y 35 niñas). Defunciones: 60 (28 hombres y 32 mujeres). Diferencia: 17 en aumento. Matrimonios: 34. También destacamos que Jerónimo Fito Cantó celebró su primera misa en el pueblo el día 26 del pasado mes de diciembre.

* DE LA COLONIA, además de que las obras del campanario tocan a su fin animando a la gente a una campaña del "ladrillo", reseñamos también su movimiento de población con 2 nacimientos, 3 defunciones y ningún matrimonio.

de la colònia

Andreu Genovart

SANT ANTONI - 87

El fred i el mal temps que feu durant tota la setmana foren la causa principal de que les festes de Sant Antoni no tenguessin la participació d'anys anteriors. Així i tot hi hagué prop d'una dotzena de foguerons i l'ambient fou bo. Com cada any es feren cançons referides a temes d'actualitat. Qualcú diu que si es guardassin aquestes cançons se tendria una versió popular de la història del poble. Pot ser el més destacat de la festa d'enguany fos la polèmica entorn al dia de la celebració; uns estaven a favor de fer-la el diumenge següent (dia 25) i altres optaven perquè se celebràs el diumenge immediat (dia 18). Segons pareix l'Obreria apel·là als estatuts que diuen que "Sant Antoni a sa Colònia se celebrarà el diumenge següent a la festa del Sant", i així es va fer.

I el més "fluxet" de la festa possiblement foren les Beneïdes que no es veren massa concorregudes. Com a mesura compensatòria el capellà no va plànyer l'aigua (es veu que enguany plou molt) i beneïa a granereta plena com a signe dels favors que el Senyor per intercessió del Sant, concedeix als que van a la cavalcada.

-passat festes

ACTIVIDADES DE PRINCIPIO Y FIN DE AÑO EN LA COLONIA DE SAN PEDRO

Como de costumbre, la terminación de un año y principio del siguiente, vienen enmarcados en una serie de festejos y actividades, como si quisiéramos aprovechar los últimos coletazos del año que se va y señalar una pauta a seguir al que comienza.

Cronológicamente, y por sectores, entre otras cosas, en la Colonia ha ocurrido lo siguiente:

Empezaron las actividades de fin de año en el Club de la Tercera Edad, con su excursión del 20 de Diciembre para asistir a una de las representaciones de zarzuela dadas en el Teatro Principal de Palma, en donde se pudo disfrutar contemplando las dotes artísticas de la Compañía que ponía en escena la obra titulada Doña Francisquita. Patrocinaba la función el Consell Insular y los espectadores disfrutaron de lo lindo.

Siguiendo con el Club de la Tercera Edad, cabe reseñar la reunión con chocolatada celebrada en el Local Social después de maitines. La reunión fué aprovechada para felicitar-se mutuamente las Pascuas todos los socios asistentes, y a los que, por su edad o impedimento físico, no podían desplazarse, una comisión les llevó a su domicilio la correspondiente ración de chocolate y ensaimada, así como una cálida nota de felicitación de la Sociedad. Resultó un bonito detalle que agradecieron emocionados los homenajeados.

LA CARRETERA C.712 NO PRECISA LASER

Amb data 16 de Gener fou publicada al Diari de Mallorca una carta en la que es tractava el tema de l'estat de la carretera d'Artà al Port d'Alcúdia. La carta anava firmada pel "Collectiu Sant Pere", que segons ens consta està integrat per un grup de Coloniers. Vos oferim el seu contingut:

"Sr. Director: Hem pogut llegir que el MOPU utilitzà per primera vegada el Làser per a dur a terme una inspecció sobre l'estat del "firme" de les carreteres. Aquest sistema -afegia la informació- aconsegueix detectar les irregularitats, clots, bonys i fissures del "firme".

El motiu de la present és per a dir que el MOPU es pot estalviar l'ús del Làser a la carretera Comarcal 712, d'Artà al Port d'Alcúdia, especialment en el troç que va des del Coll de Morell fins al creuer de Son Serra de Marina, on el "firme" sembla les muntanyes russes.

No comprenem com aquesta carretera amb la molta circulació que té, especialment a l'estiu, no està inclosa dins les que pròximament seran arreglades. Quan molts de camins veïnals depenents del CIM han vist el conglomerat asfàltic, la C. 712 que pertany (si no anam equivocats) a la Comunitat Autònoma, segueix com fa vint anys. Fins quan?

passat festes

Corríem els vint-i-set hiverns després de l'any de la neu, devers el setze de gener, i tot restava a punt perquè els pagesos de les possessions de la comarca d'Artà anassin, una altre cop, a l'encontre del dimoni.

Però, als dimonis, des de sempre, els fa por l'aigua, perquè la vivor del seu foc manca, i es fonen.

I els camperols amb el cor ple d'angoixa, esperaven..., com qui espera veure rodolar per l'escala una pedra de sabó, que llenega i s'atura al replà, que la pluja es deturà, i poder, així, començar el ritual de córrer i jugar amb la cara roja i el vestit de caravera del dimoni fet home.

Mancava un quart per les quatre d'aquell setze de gener quan els dimonis, bé sigui per l'olor de l'aiguarent o per l'escalfor del sol, que es deixà veure per entre els núvols, notaren la calor que els feia falta per tal de voltar el poble, amb el so de la música.

Se feu les set i els dimonis esperaven la sortida de completes, mentre el poble començava a assejar, dintre de l'església, llurs primeres cançons, dirigits pel sempre present en aquestes dates, Toni Gili.

I mentre els dos banyuts envoltaven els foguerons de la Vila, en Sarassate ens presentà les seves darreres escultures als baixos del Centre Social.

Les deu tocava el rellotge de l'església i, passada mitja nit, encara es sentia a la jovenalla que belava aquesta cançó:

A dalt del puig Colomer
hi varen trobar un avenc,
ni murero, ni pobler,
Sant Antoni és artanenc.

Aigua, aigua, aigua... murmuraven entre els llençols, amb veu ronca i endormissada els vilatans. I amb el cor estret passaren les llargues hores, pensant amb la feina de tants dies de guarnir el cabriol o la carrossa.

L'únic que no aturà el temps fou la celebració del tradicional ofici al Sant del porquet.

Però a les tres deixà de ploure i sortiren a la cavalcada els quatre (si és que arribaren) pagesos més eixerits.

A les sis del capvespre poguérem gaudir d'un grapat de belles melodies, que ens oferí el nostre Orfeó Artanenc, en el seu tercer aniversari.

Es va tancar la festa amb una ballada page-sa, a càrreg d'Artà Balla i Canta, la qual va ésser oberta pels dimonis, seguit d'una demostració de l'agrupació i d'un ball obert, el qual va concloure amb una jota amb la tonada de Sant Antoni.

Fet i fet, havien passat els dos dies i els pagesos tornaven a encaminar-se cada un a la seva possessió, com el sabó, que caigut a terra, és aixecat altra volta i tornat al seu lloc.

Joana Mª Massanet
Elvira Piris.

Las funciones religiosas fueron verdaderamente brillantes en Nochebuena y Reyes. La iglesia había sido adornada con exquisito gusto por una comisión que, desinteresadamente, se brindó para ello, y tanto el canto de la "Sibila" como el resto de los actos de culto estuvieron animadísimo. Merecen una efusiva enhorabuena la niña Mari Carmen López, Martí que entonó el canto, así como su primo Juan Martí Munar, que la acompañó al órgano. Hasta el Coro Parroquial actuó inspiradísimo, con el refuerzo de la voz maravillosa de Magdale-na Palou.

La Misa y adoración de los Magos de la noche del cinco, también fué celebrada con numerosa concurrencia.

Mención aparte merece la Cabalgata de los Reyes Magos:

Con ocho días de anticipación, se reunieron, en el local del Centro Cultural de San Pedro, una serie de socios, entusiastas de la simpática fiesta, al objeto de proyectar como organizarla. En la deliberación se descartó la posibilidad de montarla tanto por mar como a caballo, por lo que se decidió, como en otras ocasiones, construir las correspondientes carrozas, para lo que se nombró una comisión de trabajos. Esta se constituyó con ocho hombres, que tuvieron que privarse de muchas horas que podían haber dedicado al descanso de las faenas diarias, siendo digno de mención el que tres de ellos no tenían siquiera hijos a contentar.

Hubo quien, sintiéndose responsable, perdió incluso jornadas normales de trabajo para la adquisición de material que fué abonado por el Ayuntamiento. El montaje de las carrozas se hizo en la cochera de Jaime Sansó, que galantemente la ofreció para esos menesteres.

Después de la Misa y Adoración de los Magos, se procedió al reparto de juguetes en el Teatrillo del Centro Cultural, resultando un acto verdaderamente simpático en que los niños -y muchos mayores- sonreían con cara de gozo cada vez que oían pronunciar su nombre al encargado de entregar los paquetes a los Magos. Se encargó de esta misión, con su peculiar gracejo, el conocido Juan Forteza, que hizo gala de su vena poética en repetidas ocasiones.

También quiero hacer resaltar el mérito que tiene la labor de un ramillete de mujeres, las cuales, desinteresadamente, hacen que los locales del Centro Cultural, dentro de sus limitadas posibilidades, presenten el mejor aspecto posible en los actos que en él se organizan.

Sólo me queda añadir dos deseos: que en años venideros las "Fiestas" resulten tan bien, o mejor si cabe, y los votos para que el 1987 colme de felicidad, salud y prosperidad a todos los habitantes de nuestra Comarca.

Colonia de S. Pedro, 11 de enero de 1987.

José Cantó

ARTÀ I ELS ARTANENCs

El dia 2 de febrer un home d'Artà complirà el 50 aniversari de la seva professió o més ben dit, dedicació a un servei.

Es tracta d'En Joan Forteza Bonnin, s'escolà major de la nostra Parròquia.

Al mes de maig de 1975, BELLPUIG ja li dedicava una entrevista amb motiu de la seva jubilació, (complia els 65 anys), però en Joan, conscient del seu deure, va seguir vivint a la Parròquia amb total dedicació. Per tant, amb motiu creim que sobrat, avui li dedicam aquesta secció, publicant una entrevista que fa pocs dies li hem fet, i que consideram una obligació moral el publicar-la, donant a conèixer part d'aquests 50 anys que ha dedicat a una mateixa empresa: LA NOSTRA PARRÒQUIA.

BELLPUIG.- Joan, quina edat tenies quan vares començar a fer d'escolà a la nostra Parròquia?

JOAN.- Tenia 27 anys quasi 28, ja que vaig començar el dia 2 de febrer i el 25 de març complia els 28 anys.

B.- Quins capellans hi havia aleshores?

J.- El rector era D. Llorenç Lliteres a) Nonga, (feia mig any que havia vingut a Artà) i l'escolà que vaig succeir era en Tomeu Ginard, a) Violí, pare d'En Joan i En Pere. Dels capellans record els vicaris Felip, Pansecola, Panyello, Raspai, Sergent, De Sa Canova, Miquel Moll, Jordana, Pepe i Pep Fuster (Sardors). Tots ells eren d'Artà i al poc temps s'hi agregà es capellà Cabrer(Jutger).

B.- I en total, quans de capellans recordes que han passat per la nostra església?

J.- Han estat a Artà 34 vicaris i 4 rectors. Els rectors: D. Llorenç Lliteres: 20 anys, D. Mateu Galmés: 12 anys, D. Joan Servera: 10 anys i l'actual D. Rafel Umbert que ja en fa 8.

B.- Al teu criteri, el més agraïble?

J.- D. Joan Femenías.

B.- I el més "capellà"?

J.- D. Pep Jordana.

B.- Fe un poc d'història de la feina que feies, sobre tots els primers anys.

J.- El que ens duia molta feina era l'endomassar. Es feia per Setmana Santa, després pel Corpus, Sant Salvador, Crist Rei, Tots Sants, La Puríssima i per a Nadal mitja església fins després de Sant

Antoni. Però cada vegada havíem de llevar i posar, tret d'alguna ocasió que ja quedava per una propera vegada. Molta de feina. A més la Casa Santa de Pasqua que havíem de llogar 4 homes per ajudar-nos. Gràcies a les meves germanes, perquè sinó jo totsol no podia. A Sant Salvador també endomassàvem per Pentecostés i a les festes Patronals. Al final del temps de D. Mateu ja deixàrem de fer tot això.

B.- Quines altres coses te duien més feina.

J.- Els funerals ja que n'hi havia de 4 categories. Als de 1ª i 2ª havia de posar el conventual i les atxes, i també als de aniversari, que ho havia de fer amb el conventual gros al final dels bancs. A més hi havia les 40 Hores dels "darrers dies", Pentecostés, Sant Salvador, Crist Rei, Tots Sants i La Puríssima. Altres feines eren anar a fer la recollida del blat de la Mare de Déu, amb el carro per les possessions, que ja em servia com a "jornal del camí", i llavors el "solpàs" de Pasqua, llogant un carro i en companyia d'un vicari fèiem les possessions.

B.- I què en feien d'aquest blat i de la recollida del solpàs?

J.- El blat era venut per a la Mare de Déu, i el que recollíem del "solpàs" en fèiem 4 parts. Una pel rector, una per dos vicaris i l'altra per jo.

B.- Quines misses es deien aleshores?

J.- Els dies feiners: la 1ª, la 2ª, el matinal i una altra a les 8. Si havia funeral es

Noces d'Or D'EN JOAN

deia a les 9. Els diumenges, la 1ª, el matinal, la dels al·lots a les 9,15, a les 11 l'ofici de tres amb orgue i sermó i a les 12,30 la darrera.

B.- Tenc entès que també has tocat les campanes.

J.- Sí, quan vaig començar les tocava degut a que el campaner, aleshores en Julià Violí, no es va entendre amb D. Llorenç i jo ho vaig fer una temporada fins que entrà en Jordi Pistola. A més que m'era molt pesat ja que als funerals havia de pujar tres vegades al campanar. També la meva germana Magdalena que EPD, m'ajudava a tocar el "migdia, les vespres i el rosari" i jo no havia de deixar tantes vegades la meva feina.

B.- I tu, quina altra feina has feta, a més de la d'escolà?

J.- De jove vaig fer feina a Cas Sagristà, i també de picapedrer, però el temps d'escolà ajudava a mon pare a les feines del camp, i fins que em vaig jubilar.

B.- Què guanyaves al principi de fer d'escolà?

J.- Guanyava 25 duros cada mes, igual que el que guanyava un vicari. Després i a poc a poc m'anaren pujant.

B.- T'has sentit compensat econòmicament per l'Església?

J.- Sí, a més del que he guanyat, em pagaren el seguro per poder cobrar a la vellesa, i igualment feren de "patrono" als meus pares per també poder cobrar, cosa que així va esser. Per tant, estic molt satisfet.

B.- La gent, t'ha volgut a vegades estirar la llengua del que passava a la Parròquia?

S'ESCOLÀ

J.- Sempre n'hi ha haguts de curiosos, però et puc assegurar i prometre que ningú mai m'ha tret res del que he sentit o vist a l'Església. Ni tan sols a mumare, al Cel sia, mai li vaig contar res.

B.- Joan, quines personalitats has vist al nostre poble amb els 50 anys de la teva dedicació a l'Església?

J.- Ha vingut el bisbe Miralles, el bisbe Hervàs, el bisbe Lara, el bisbe Enciso i el que tenim ara el bisbe Ubeda. A més de distints Vicaris Generals.

B.- I la funció amb més gent?

J.- Potser les vengudes de les Missions, La Mare de Déu de LLuc i l'homenatge a D. Pep Jordana, de felicitat memòria. Sempre recordaré que va ser ell el que em va introduir al càrrec d'escolà.

B.- Quines ordenacions o Misa Nova has vist a Artà?

J.- El primer, D. Gabriel Massanet, després D. Toni Esteve i D. Gabriel Fuster, EPD., D. Toni Gili, D. Jaume Alzina, D. Joan Servera (Ceba) D. Joan Servera (de Sa Carbonera) D. Jaume Sanxo, D. Jaume Solivellas, D. Jeroni Fito, D. Toni Pérez, D. Sebastià Mesquida, i darremerament En Guillem Rosselló i En Pep Toni Guardiola. Alguns ja són morts i altres ja no són capellans.

B.- Joan, amb aquests llargs 50 anys l'Església, com tot, ha fet molts de canvis, que ha suposat per tu i com els has assumit?

J.- De cada canvi que hi ha hagut, ha suposat menys feina. Per altra part jo sempre he obeït el que m'han mandat sense pensar si anava bé o errat. El meu lema ha estat sempre el dir "amén". No podem comparar la feina d'aquell temps amb la d'ara perquè no s'assembla en res. En la qüestió religiosa pens que la gent d'ara és més "vertadera" que la d'abans. Llavors molts hi anaven per la cara de l'altre. Ara això no succeeix.

B.- Amb tant de clero com has conegut, han guardat tots bona amistat i modals entre ells?

J.- No et diré noms ni res en concret, però hi havia un temps que per el valor d'una missa hi havia estirades i discutien per altres motius innecessaris.

B.- Contem alguna cosa curiosa que t'hagi passat.

J.- El vicari Miralles sempre anava molt aviat. Un vespre, anàrem a donar l'extremaunció a un tal Ferriol de Sa Torre, i férem el camí en bicicleta. El camí no estava asfaltat, hi havia molts de clots i fang. Ell feia més via que jo, i quan vaig esser a So Na Sopa, ell ja tornava feines fetes. Una altra vegada anàvem a extremaunciar l'amo En Tomeu Sopa (ara Banesto) i es vicari anava amb passes de fer via i devers Na Batlessa hi havia un home de fora que venia escales. Ell passà com a un fibló amb la casulla inflada pel vent i a l'home li vengué tant de nou que em preguntà: i aquest capellà que està loco? I jo, em va sortir així: I un poquet. També una cosa curiosa va ser que el temps que hi havia tants de capellans, tots volien dir les primeres misses. Així que sortien quasi un darrere l'altre. I a vegades els servia

sa missa del mig de l'Església a tots tres al mateix temps. (Era dia feiner i no hi havia ningú).

B.- Es comenta que la Parròquia et vol fer un petit homenatge el proper dia 1 de Febrer, amb motiu dels 50 anys que has dedicat a la Parròquia.

J.- D. Rafel m'ho ha dit. Però jo trob que no importava. (Les seves germanes també així ho comenten) però que fassin el que vulguin.

B.- Joan, després de 50 anys d'esser l'escolà major de la nostra Parròquia, penses retirar-te o seguir fent aquest servei?

J.- Pens i crec que tenc que seguir mentre tenguí salut per poder-ho fer. Amb una ocasió vaig intentar de retirar-me però m'ho llevaren des cap, ja que em digueren que potser fos la meua mort. I crec que tenen raó. Ho seré fins que pugui o em vulguin.

Moltes d'altres coses ens ha contat en Joan "escolà", però no ens és possible publicar-les perquè no bastaria el paper d'aquest número. Acabem per tant la xerrada amb en Joan, un home de prop de 80 anys, dels quals n'ha dedicat 50 a una mitja professió mig "hobby", però tots de servei a una entitat que potser quan ell acabi no li pugui trobar substitut.

Molts d'anys, Joan "escolà".

G.B.

història local

EREN DUES...

Nota: Davant la desaparició de dues antigues cases comercials del poble: Ca'n Moyà (Ca'n Tasà) i Ca'n Vicens (Ca Na Metxa). BELLPUIG ha volgut fer una ressenya especial d'elles per deixar constància de la seva història en el devenir artenenc.

CA'N MOYÀ (CA'N TASÀ)

Als al·lots que forem del barri de la plaça de l'aigua, la desaparició de Ca'n Moyà ens duu molts de records juvenils: el quic a empaltar de la volta de Ca'n Moyà, les botes de vi del carrer de S'Ombra, les renyades de l'amo En Joan...

El que no sabem, tal volta, era que la família Moyà vingué de Binissalem i s'instal·là aquí el segle passat coneixedors ja de l'apreciat líquid de Bacco. Uns germans ho feren a Capdepera (els "Tasans").

El nom de Ca'n Tasà ve derivat del nom Baltasar, un dels primers de la nissaga Moyà que, encara que no hi ha dates concretes, sembla que fou el fundador de la bodega.

La primera data és la de 1870 on apareix Gabriel Moyà Servera com a l'amo de la bodega del carrer de la Plaça, nº 8 (actual J. Sancho de la Jordana) que derivarà en botiga de suc, fabricant-lo més tard.

Seguirà el negoci el seu fill Gabriel Moyà Amorós qui perdrà la vida en el bombardeig de l'agost del 36. Després el local passarà al carrer del Sol (on l'hem coneguda fins ara) a mans del seu fill Joan Moyà Amorós.

A aquesta casa se li ha d'afegir l'Estant que el rebé l'any 1904 d'unes ties que el tenien al carrer Major.

Encara que desapareix del carrer del Sol, la Casa Moyà segueix a partir d'enguany i en la quinta generació amb en Biel i Sebastià Moyà Vicens, fills d'En Joan, al carrer 31 de març, nº 1 amb el nou nom comercial "Licores Moyà". Per a molts d'anys.

CA'N VICENS (CA NA METXA)

Altres records ens duu la botigueta de comestibles que Madó Maria Pastor Servera obri al carrer Alcariot, nº 3 i que derivà en la tenda de robes Ca Na Metxa que hem conegut fins ara.

Era l'any 1918 quan ella, dona decidida i feta pels negocis, muntà una tenda de comestibles ampliant-la més tard a teles.

Amb bon ull comercial, la canvià al carrer Antoni Blanes, nº 40 allà per l'any 1926. La part central de la tenda estava dedicada a la perfumeria ASTRA. A la part de darrera hi venia comestibles i a la part de davant, teles i espadenyes.

Com a cosa anecdòtica, les camies valien 3'50 ptes., els calçons 4'80, un traje 55, els llançols 7, el crespón i la llista a 1'25 ptes/m., la troca de fil a 0'10 ptes... Quin temps era aquell!

Els seus fills, Damià i Joan Vicens Pastor, hereuen el negoci essent en Damià el qui s'hi dedica més plenament ja que en Joan derivarà cap a l'hostaleria. És quan agafen els dependents. Primer serà en Pau Píris (En Pau de Ca Na Metxa) i més tard en Cristòfol Carrió (En Balin).

L'any 1971, davant la manca de successió en el negoci, es formà societat amb els dependents desfent-se després i fent-se una nova amb el nom de COTEX (aquí es perd el nom comercial de Ca Na Metxa o Ca'n Vicens) que ara ha canviat, inclús, de local.

Al nom de Ca Na Metxa se li uneix el de la Companyia Telefónica. Quan es va inaugurar el telèfon a Artà, l'any 1928, s'hi instal·là la centralita entrant pel carrer Nou cobrint un total de 5 abonats. Mantengueren el servei fins l'any 1971 conservant un caramull de records.

Clement Obrador

G.A.T. 820

Calle Binicanel·la, 12 - Tel. (971) 585515 - CALA MILLOR
Ctra. Cala Agulla, 19 - Tel. (971) 584017 - CALA RATJADA
C.I.F. A 07089644

GRANDES VIAJES PARA GRANDES VIAJEROS

MEXICO-MERIDA (14 días)..... 123.050

Incluye: visita a la ciudad, pirámides, ruinas de Uxmal, espectáculo, avión desde España a México D.F., Mérida y regresos con traslados incluidos, seguro de asistencia sanitaria y guía.

EGIPTO (9 días, con 4 días de crucero por el Nilo) 119.900

Incluye: hoteles de primera categoría en pensión completa, avión, traslados, visitas y excursiones con guía de habla española

BRASIL. CARNAVAL 87

RIO DE JANEIRO. Salida 26 febrero: 10 días. Salidas desde Palma. 161.600

SKI - NIEVE (1 semana)

LA MOLINA 11.385
BAQUEIRA BERET 13.700
CERLER 12.030
FORMIGAL 11.820

Estos precios incluyen los remontes a las pistas.

VUELO ESPECIAL A VITORIA

(ida) 8.000
(ida y vuelta) 15.000
Salida los domingos.

VUELOS ESPECIALES A BIRMINGHAM

Y EAST MIDLANDS: Desde Palma 27.050

LONDRES 19.500

NEW YORK 58.500

CIRCUITO POR ITALIA (10 días) ... 44.300

política local

Si un fos supersticiós, no encetaria aquesta nova secció dedicada als plens del nostre Ajuntament. Fou en dimarts i tretze el primer ple de l'any 1987; tanta sort que els punts a tractar no eren més que dotze d'un principi i que es convertiren en catorze mes tard.

Amb sorpresa vaig comprovar que les sessions es celebren dins les oficines enlloc de fer-les a la Sala de Sessions. Diuen que és massa freda i... per la gent que hi ve... L'autor d'aquesta ressenya n'era l'únic espectador.

Començaren els nostres regidors amb molta puntualitat encara que no hi eren tots, però sí hi foren als 10 minuts.

Intentaré donar a conèixer les parts més interessants, ja que fer una descripció detallada i fer-ne una crítica no és possible per mor de l'espai que BELLPUIG hi pot dedicar.

El Sr. Batle exposà que hi havia hagut una oferta de REBALIM S.A. -empresa de Capdepera dedicada a la recollida de fems- i que de fet ja era la concessionària. Aquesta oferta fou coneguda pels antics concessionaris, els quals pareix es posaren nerviosos quan saberen que era uns dos milions de pessetes més baixa que la seva proposta. Dia 31 de desembre presentaren la dimissió. Però les coses s'arreglaren i aquests passaren a ser operaris de Rebalim.

La concessió fou adjudicada per unanimitat i per a tres anys a Rebalim S.A. en 7.638.672 ptes. IVA inclòs, amb un augment anual de l'increment del cost de la vida.

L'empresa esmentada es queda amb l'antic camió municipal per un milió de pessetes. Aquest camió duu 7 anys rodolant pels carrers artanencs i coloniers. L'Ajuntament es queda amb un forn crematori que el nou concessionari usará i se'n cuidará de fer net. El forn costa al poble un poc més de 400.000 ptes. anuals.

Rebalim endemés fa l'oferta de repartir 30 nous contenidors dins el terme per 1.300.000 ptes. i fer-los nets cada 12 dies. Segons digué el Batle, resulten més econòmics que els actualment repartits dins el nostre municipi i més pràctics.

Aquesta oferta no especifica si els contenidors seran propietat de l'empresa o del poble, encara que pareix que ho seran del poble. Si és així quedà aprovat per unanimitat instal·lar-los essent ja uns cinquanta els qui hi haurà repartits.

Ara ja no hi haurà excusa possible per tirar sacs plens de brutor pels camins i torrents.

Quan s'estava discutint el tema dels contenidors arriba en Miquel Dalmau qui, per delegació del Sr. Batle i en nom del Patronat de la Residència, llegí els pressuposts per a l'any que correm. Aquest tema va ésser publicat al darrer número de BELLPUIG.

Es renova contracte amb l'arquitecte M. Carrió per un any amb un augment de sou del 5%.

El Batle informa que l'ordinador que hi ha a la Sala pot dur 8 terminals i proposa posar-ne un als jutjats i un altre a Na Batlessa amb una impressora per al bibliotecari. Diu que seria més econòmic comprar-ne un de més petit però que posant un terminal del de la Sala el treball serà més ràpid i també tindrà més capacitat de feina.

El regidor del CDS J. Torres fa la proposta de comprar-ne un de petit, al·legant que serà unes 400.000 ptes. més barat i permetrà a Na Batlessa una autonomia que de l'altra forma no tindrà.

S'aprova per unanimitat posar un terminal als jutjats i s'encarrega a la Comissió de Govern fer un estudi de Na Batlessa, donant-li poders per actuar en nom del ple.

Es prorroga el contracte del personal de l'arxiu/biblioteca per 2 mesos més. Acabaven dia 16 d'aquest mes de gener.

S'aprova amb el vot en contra del regidor d'AP J. Sureda demanar explicacions al Delegat del Govern sobre unes "irregularitats" que hi ha hagut amb un contracte de l'Ajuntament que feu una inspecció rutinària a un edifici propietat d'un ex-inspector d'Hisenda.

Rebuig a determinats articles del "Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Corporaciones Locales". Aquest reglament obliga a les corporacions locals a usar el "castellano". S'aprova fer un escrit rebutjant tots els articles referents a l'idioma per considerar que vulneren el nostre Estatut d'Autonomia i fins i tot la Constitució, fent-lo arribar al Govern Balear, Consell i Ajuntament. Va abstenir-se el regidor J. Mislata.

Es sol·licita al Consell Arregli Sa Creu de Na Bernada per així evitar els accidents que hi són tan freqüents.

El regidor del CDS A. Llaneras demana que es sembrin arbres als carrers més amples de Sa Colònia. S'acorda demanar a SECONA quines varietats hi ha disponibles, essent En Llaneras partidari d'arbres de fulla caduca. Des d'aquí demanem que sembreu arbres nostres que n'hi ha molts i no hi poseu rareses d'altres terres.

Cosa estranya, s'acordà no augmentar les tarifes de recollida de fems i subministrament d'aigua potable.

Plus-vàlua: el Batle informa que cada 2 anys se'n fa una revisió i el nivell de vida ha pujat un 18% en aquests 2 anys. El regidor Llaneras proposa que sols pugin un 10% al·legant que és per defensar els solars de Sa Colònia. El regidor Sureda contesta que a Alcúdia pujaren un 300%. El Sr. Morey recorda que la plus-vàlua fou creada per evitar l'especulació i gravar els terrenys urbans immovilitzats. Finalment s'acorda augmentar-la un 16% amb el vot en contra del regidor Llaneras.

S'acorda gravar progressivament les façanes i voravies en mal estat que els seus propietaris no hagin justificat el seu retràs en l'adecentament.

Es donà per acabada la Sessió, enmig d'amigables bromes, amb un fred que pelava, mentres feia un bon ruixat, qualque flobia de neu i molt de vent. Tothom se'n anà de cap a ca seva i fins el més qui ve.

B. LL.

plana literària

los sueños de Pedro

I) LAS GAVIOTAS

Sovint pens, que Gómez de La Serna tenia raó, quan deia que la pluja és trista, perquè ens recorda quan fórem peixos.

Valentí Puig.

DIUMENGE ENDOLAT

Tothom espera el diumenge per riure a plaer i gaudir de l'riolera Naturalesa que, de pura, és or ben fi.

En canvi avui tot és tristesa aquest diumenge dematí, l'oronella està amagada; tan sols el brúixol sol sortir.

Adesiara llampegueja raigs de llum volen sorgir, la brusca que humiteja, farà el caragol envestir.

Diumenge de tristesa, endolat em fas patir tu em dones l'aigua fresca amb el teu gris dematí

Per Jordi Cabrer

endevinalles d'En Pere Xim

Del temps estic pendent
el meu cor pensant
la meua ànima navegant
de ca nostra absent
i ma vida perillant
Què és?

Solució al proper número

Tumbado sobre la fina, blanca y cálida arena de la playa de Cala Agulla, con los ojos semicerrados, Pedro observaba el majestuoso e incesante volar de las gaviotas. Intentó contarlas, pero desistió de tamaña empresa, pues había a cientos. A Pedro le daba la impresión de que si se ponían en fila india, con las alas extendidas, rozando sus puntas, tenderían un puente que llegaría hasta la cercana tierra de la isla hermana de Menorca.

A Pedro, siempre, desde la más tierna infancia, le había entusiasmado el volar de las gaviotas. Admiraba y quería a estas palmípedas de color blanquecino que viven en las costas, vuelan mucho y son enormemente voraces, alimentándose principalmente de los peces que cogen en el mar.

Pedro pensó que quien más, quien menos, en un momento determinado y determinante de su vida, daría algo sustancial para poder convertirse, aunque solamente fuese por unas horas en un miembro más de tan singular familia, que parecía que habían nacido para vivir en libertad.

Mientras tanto, el astro luminoso, centro de nuestro sistema planetario, iba escondiéndose, lentamente, a espaldas de Pedro, por el oeste.

Pedro seguía observando a las gaviotas, envidiando su felicidad, su alegría, su forma de dar realce al maravilloso manto azul que había a sus pies, manto que con su afilado pico atravesaban a fin de conseguir el premio a su lucha y constancia para sobrevivir. De pronto, inesperadamente, en muy pocos segundos, el cielo se ennegreció, aparecieron unas grandes nubes que empezaron a descargar una enorme cantidad de agua que sorprendió tanto a Pedro como a sus amigas las gaviotas.

El impetuoso aguacero duró unos cuatro minutos, tiempo que Pedro pasó sin moverse, aguantando y agradeciendo la caída del líquido elemento, con el convencimiento y la absoluta seguridad de que sin esta combinación de hidrógeno y oxígeno, no habría ni posibilidad de vida para él, ni posibilidad del radiante vuelo de sus amigas las gaviotas, que sin explicarse cómo, volvieron a pulular por Cala Agulla, rompiendo, con sus graznidos, la de nuevo tranquila placidez de aquella tarde de Junio. Pedro, todavía empapado, suspiró, y por un momento pensó en lo que le gustaría poder convertirse en gaviota y poder elevarse en el aire, moviéndose de un punto a otro y transmitir a sus amigos, a sus vecinos, a los poderes públicos y a los restantes habitantes de este planeta, que la vida todavía vale la pena, que estamos a tiempo de enderezar lo torcido, que todos nosotros, al igual que las gaviotas, podemos volar y ser felices, aunque tengamos distinto color, distinta formación y distante manera de ver la realidad de cada día.

Pedro se estaba entusiasmando con su pensar y sentir, y alargó los brazos a fin de poder darse impulso y seguir a una gaviota que le estaba llamando por su nombre.

- Ya voy, amiga, espera, enseguida estoy contigo.

- Sí, pero antes pasa por el cuarto de baño, y date prisa que en el Instituto no te esperarán y ya sabes que estás en los últimos exámenes -le respondió su madre, aliviada al ver que al fin se había despertado.

- Enseguida voy, mamá, -contestó Pedro sonriendo-, es que una gaviota me había entretenido.

- ¿Una qué? -dijo su madre.

- No te preocupes, son cosas mías, pero tú, mamá ¿has soñado alguna vez con gaviotas?

- Muchas veces, hijo, y también alguna vez he soñado que me había convertido en una de ellas, pero... ¿por qué lo preguntas?, ¿es que tú has tenido un sueño de gaviotas?

- Oh! No, mamá! -respondió Pedro-, algo mejor, esta noche he soñado contigo.

esports

FUTBOL

El partit contra el Llosetenc va ser dels que realment fan afició. Es pot dir que va ser un dels més complets d'aquesta temporada.

El Llosetenc també va empenyer tot el temps i ja ho va fer els primers deu minuts que fou quan tingué la més clara ocasió de marcar, però no va succeir de pur miracle.

Però l'equip local agafà les riendes del partit i passà a dominar-lo. Fruit d'això als minuts 32 Alorda amb un xut molt encertat col·locà la pilota a la mateixa esquerra de la porteria del Lloseta.

A la segona part, l'equip artanenc, es dedicà a conservar el resultat i ho va fer amb molt d'ordre. Per aquest motiu, el Llosetenc ho intentà tot però no conseguí res positiu pel bon quefer de la nostra defensa i sobretot del porter Ginard que fou el millor dels 22. També es va contraatacar però les ocasions ja foren menys i així acabà el partit.

Incidències:

Poques dignes d'esmentar, solsament la mala actuació de l'àrbitre de torn, que es dedicà a aturar el joc quan no ho havia de fer, amb el que va treure de solc els espectadors i el delegat de camp Guillem Mascaró, el qual va veure la targeta vermella (suposam que no li digué "estimat").

CLASSIFICACIO REGIONAL PREFERENT

LA UNION-PORTO CRISTO	3-1
POLLENÇA-R. L. VICTORIA	2-0
FELANITX-SES SALINES	1-1
ARTA-LLOSETENSE	1-0
STA. PONÇA-CADE PAGUERA	3-1
ARENAL-ESPORLES	1-0
CAMPOS-MARGARITENSE	0-1
ANDRATX-ALCUDIA	1-0
CARDESSAR-CULTURAL	4-0

STA. PONÇA	21	14	4	3	49	18	32	*12
Llosetenc	21	12	5	4	30	14	29	*9
Pollença	21	11	3	7	33	25	25	*3
Alcudia	21	9	6	6	27	16	24	*4
Andratx	21	9	6	6	33	22	24	*4
R. L. Victoria	21	10	3	8	39	29	23	*1
ARTA	21	8	7	6	25	23	23	*3
Cade Paguera	21	9	4	8	30	23	22	
Margaritense	21	10	2	9	26	31	22	
Cardener	21	7	6	8	25	28	20	
Campos	21	5	10	6	11	18	20	-2
Ses Salines	21	7	5	9	34	41	19	-3
Arenal	21	7	4	10	23	28	18	-2
Esporles	21	5	7	9	31	35	17	-5
Felanitx	21	6	5	10	19	28	17	-5
Porto Cristo	21	7	2	12	22	33	16	-6
La Unión	21	6	4	11	23	34	16	-6
Cultural	21	3	5	13	21	55	11	-9

BASQUET

CADETE

PERLES B MANACOR 21
VIALSA 40

Aquest partit es va jugar el dissabte dia 10 de gener a Manacor. El partit va ser molt poc brillant. Només es veia qualque jugada que valgués la pena.

Des del principi es va veure que el VIALSA no deixaria fugir els dos punts i quasi es pot dir que feu el precís per aconseguir-ho.

Els màxims encistelladors del nostre equip foren en Manolo Galán i en Pedro Vaquer amb 10 i 8 punts respectivament.

SAN JOSE B 71
VIALSA 56

Partit que era molt important pel VIALSA el que es va jugar el dia 24 de gener al camp on avui en dia juga la Glòria.

En principi, el nostre equip anava guanyant als 10 primers minuts, però després ja es va acabar el bon joc i així es va arribar al final amb el resultat assenyalat.

Recordam que avui dissabte dia 31 de gener es juga al Poliesportiu "NA CARAGOL" un partit molt important per les aspiracions de l'equip artanenc. L'hora del partit, a l'hora de publicar aquestes retxes, no es sabia, però serà devers les 6 o les 6'30 h. del capvespre.

ESPERAM LA VOSTRA PRESENCIA

FEMENI

J. Mariana-AUDIOLUX 61-52
AUDIOLUX-Binissalem 35-41
Imp. Bahía-AUDIOLUX 44-26

Dia 11 de Gener, començarem la segona volta, visitant l'equip J. Mariana de Sóller. Audiolux a pesar de no guanyar, va fer una bona quantitat de punts i un bon joc. Tant a la primera part com a la segona les varen fer un "pressing", però les artenques fugien i això les va donar lloc a tants de punts.

Màxima encistelladora Antònia Tous amb 19 punts.

A la segona jornada dia 18 de Gener rebrem l'equip de Binissalem. Va ser un partit bastant disputat i emocionant.

L'equip Audiolux al final de la 1ª part guanyava de cinc punts, però a la 2ª part la sort no les acompanyava, els tirs no les entraven i això les va donar la derrota no esperada de sis punts de diferència, una diferència gran ja que a Binissalem perderen d'un punt.

Dia 25 de Gener visitarem l'equip Imp. Bahía a la Porticiñcula. Aquest equip va darrera en la classificació i era important guanyar el partit ja que a Artà les guanyaren, però va ser un partit dolent i decepcionant, llevat la 1ª part que no va ser tant dolenta com a la 2ª part, que no sabien de que anaven en alguns moments.

pluviòmetre

AREA URBANA

1986

Mes	Litres per m ²
Gener	56
Febrer	72
Marc	43
Abril	93
Maig	0
Juny	3
Juliol	22
Agost	2
Setembre	177
Octubre	73
Novembre	98
Desembre	97
TOTAL Litres m²	736

xerrim xerram

**HO SON FEINERES SES FA-
ROLES NOVES.**

Ni a plè sol fan sesta. Es ben per demés. No tenim terme mitjà.

En qualsevol cosa afiquem es nas, roi per llarg. També pot ésser que En Pep de s'Es-tret s'oblidàs de s'interruptor.

**I QUE EN DIREM DE S'ARRI-
BADA de Dª Maria Antònia?**

Res, una autèntica preciositat. Hagués estat bo fer-li fer un poc de negret a Na Batlessa. El vaixell de la nostra Tercera Edat va vent en popa. Sabeu que hi feia de "mono" aquella cortineta vermella que tapava s'escut.

Que la rauja sigui duradora.

**SABIEU QUE HI HA QUAL-
QUE CA** que, només sentint el nom del guarda rural, no mostra cara per la Vila?. Aquest bon homo els ha declarat sa guerra a mort. Tant com es malgasta en invents, seria necessari inventar un "Guim" portàtil, penjat just davall sa coa dels animalets i així en lloc de posar "telegrames" a nes jardins, "telegrafiariem" al regne dels escaldums majors.

**El que dèiem: un 10 pes nos-
tro atossa-gossos.**

**AQUEST ANY S'ORDENA-
DOR DEL CEL** tingué pana.

Mirau que no preveure ses condicions meteorològiques per Sant Antoni. Ara bé: per una vegada quedà demostrat que s'aigua i es vi fan bones miques. I si no, que voleu més normal que una banyadura per defora i una amaror per dedins. Perquè germans meus; sa gran virtut de Sant Antoni és sa tolerància. Pensau que en vida, ell no vegé mai un botifarró, que si l'arriba a veure, el s'empassola amb so fil i tot.

**NO VOS FIEU DES NOUS
TELEFONS.** No comuniquen ni amb un inspector d'Hisenda. Hi ha qualque dona que cridant s'homo li contestava "s'amigueta". I d'una altra, que demanà: Es es Convent?. -No senyor. Aquí és s'escorxador.

Així, que si voleu telefonar a part o banda, anau a ses cabines.

I per devers "Sa Moncloa", que deven comunicar tan malament?.

Salut per a tots.

política local

SESSIÓ PLENÀRIA DE DIA 22

El dia 22 de gener es va celebrar l'última sessió plenària on es tractaren uns punts de gran importància.

S'acordà sol·licitar del Consell Insular la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis de 1987 d'una segona fase del projecte d'enllumenat públic. Es tracta de la zona que quedaria tancada pels carrers Crema, Sorteta, Jaume III, Margalida Esplugues, Santa Margalida i Es Collet. En el projecte consta com a fase IV i és la segona en extensió, després de la que s'ha acabat ara. El pressupost és de 25.116.178 pts. de les que es demana el 75% de subvenció. Aquest mateix percentatge es va demanar per a la fase ara acabada i se'n va obtenir el 40%.

Un altre punt va ser l'atorgament de personalitat jurídica pròpia al Patronat de la Residència. D'aquesta manera s'espera que el seu funcionament serà més àgil i descentralitzat.

També es va acordar encarregar la redacció del projecte de la 2ª fase de Na Batlessa a l'arquitecte municipal don Mateu Carrió Mun-taner, d'acord amb l'avantprojecte que va ser fet públic el dia de la inauguració de la biblioteca.

El plat fort el constituïa l'últim punt de l'ordre del dia sobre l'expedient de delimitació del lateral dret, baixant de la costa de l'estació. El Batle va informar de com havien anat les operacions de canar i delimitar el terreny, es va llegir l'acta en la qual es recollien les al·legacions presentades per don Juan Martín Trias el qual ratificava haver adquirit el terreny l'any 1971. Deia, a més, que l'Ajuntament sabia que el terreny era seu perquè havien acordat un pacte segons el qual la propietat no faria res en el terreny en tant l'Ajuntament no redactàs una ordenació urbanística que en-

Remès per l'Ajuntament

cara no ha fet. Es va comentar que en l'expedient hi ha notícia d'un pacte del 1971, però no en el sentit que afirma el senyor Martín, sinó que l'Ajuntament ja defensava la qualificació de domini públic per a aquesta zona. També es va comentar que la qüestió no era urbanística, sinó de drets de propietat i la postura de la Sala és que aquesta parcel·la és del poble que la va adquirir per **usucapió** ja que des del 15 d'abril de 1921 aquests terrenys han estat oberts al públic com a part accessòria del camí, avui carretera. Haurien passat amb escreix els 10 anys (o 20, en cas d'absents) que la llei determina com a d'ús continuat per a l'adquisició del domini sobre la cosa usada. L'acord de l'Ajuntament va ser ratificar el caràcter públic del terreny i desestimar les al·legacions per no referir-se a la qüestió central. Aquest acord ha de ser tramès al senyor Martín Trias que tindrà un mes per presentar un recurs de reposició que, si és desestimat, obrirà el pas al contenciós administratiu.

Tots els acords s'adoptaren per unanimitat.

ATENCIÓN

CURSO

**INICIACIÓN A LOS AUGUSTOS MISTERIOS
DE LA NATURALEZA**

por **SALVADOR NAVARRO ZAMORANO**

del 9 al 13 de febrero
ambos inclusive

de 9 a 11 de la noche

EN LA BIBLIOTECA DE NA BATLESSA